

POSJETI

mladi.adventisti.hr

I BUDI U TOKU DOGAĐANJA!

NEMOJMO SLAVITI PRERANO!

Matija Kovačević

Vjerojatno najnezaboravnija utakmica na Svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji prije četiri godine bila je ona protiv Engleske. Moja obitelj i ja smo baš tog ljeta došli na studij u Englesku, i kad god bih upoznao nekog Engleza i rekao mu da sam iz Hrvatske, bila je uvijek jedna od dvije reakcije: ili neka vrsta potištenosti uz blago zaziranje, ili divljenje uz komentar: "Uf, baš ste nas dobro razbili!" Toliko im se taj poraz urezao u sjećanje.

Ali utakmica nije počela tako. Prvi gol su zabili Englezi, i to već u petoj minuti. Hrvatska je izjednačila tek u 68. minuti — više od sat vremena kasnije — a povela u produžecima, tek u 109. minuti. No, Englezi nisu znali da će se sve tako razviti. Kad su poveli, osjećali su se prilično samouvjereni; vidjeli su sigurno ispunjenje onoga što su govorili uoči utakmice. U emisijama na britanskim televizijskim kanalima nije se raspravljalo toliko o tome što je potrebno da bi pobijedili Hrvatsku, već prije svega o tome kakvu strategiju trebaju zauzeti da pobijede Francuze

u finalu. Da će pobijediti Hrvatsku u polufinalu, to se više-manje podrazumijevalo. Štoviše, već su počeli organizirati proslavu za Englesku kao prvaka svijeta. Potrošili su mnogo novca na to, i čak osigurali vojne avione koji su trebali bacati britanske boje iza sebe. Kad su već u petoj minuti zabili prvi gol, to im je bila samo potvrda da ih čeka pobjeda — vjerojatno su mislili da će biti barem 2 : 0, ako ne i više. Ali ostali su na tom jednom golu, a Hrvatska je zabilje dva, i Englezi su završili utakmicu pokunjeni, ništa ne slaveći.

No, nisu Englezi jedini kojima se tako nešto dogodilo u polufinalu. Ako "premotamo" povijest dvadeset i četiri godine unatrag, na Svjetsko nogometno prvenstvo 1998. godine u Francuskoj, dolazimo do momčadi koja nam je od tada postala i ostala nepobijeđeni protivnik, a tada je bila domaćin prvenstva. Samo sedam godina nakon osnutka vlastite države, Hrvatska je završila u polufinalu najvećeg natjecanja "najvažnije sporedne stvari na svijetu" i — još

bolje i nevjerljivije — prva povela, u četrdeset i šestoj minuti. Sjećam se tog osjećaja. Tada sam imao dvanaest godina, i kad je Šuker zabio taj gol kojega je malo tko očekivao, vikao sam i slavio okolo po stanu u mješavini nevjericice i veselja. No, nisam ni završio, kad sam odjednom video loptu u našem golu. Francuska je izjednačila odmah u sljedećoj minuti! Poslije je u šezdeset i devetoj minuti Francuska zabila i drugi gol te je Hrvatska izgubila.

Koju istu grešku su napravili Englezi prije četiri godine, i Hrvati prije dvadeset i četiri godine? Prerano su slavili, i prerano su se opustili. Nije da nisu dobro krenuli — odlično su krenuli, ali zaboravili su da protivnik u svakom trenutku može napraviti kontru, to jest protunapad koji može uništiti sve ono dobro što smo postigli.

Jedan biblijski lik to odlično ilustrira. Riječ je o Salomonu, kojemu je i dan-danas nadimak "najmudriji čovjek". To je s jedne strane istina, ali s druge nije. Kad je Salomon postao kralj, Bog mu se pojavio u snu i ponudio mu da Ga zatraži što god želi. Ovdje se nije radilo o susretanju zlatne ribice pred kojom ljudi požele nešto *iz fore*, više nego iz stvarnog vjerovanja. Ovdje se javlja sâm Bog i jamči da će to ispuniti. Što je Salomon tražio? Čitamo u 1. o Kraljevima 3,9: "Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi tvom narodu, razlikovati dobro od zla, jer tko bi mogao upravljati tvojim narodom koji je tako velik!" Ovaj događaj je zapisan i u 2. Ljetopisa 1,10, gdje piše da je Salomon rekao: "Daj mi sada mudrost i znanje da uzmognem upravljati ovim narodom, jer tko će upravljati tolikim narodom kao što je ovaj tvoj!"

Zamislite! Mogao je tražiti što god je htio, ali Salomon je tražio jednostavno — mudrost. I čitamo dalje u jedanaestom retku: "Bog reče Salomonu: 'Budući da ti je to u srcu, a nisi iskao ni bogatstva, ni blaga, ni slave, ni smrti neprijatelja, i jer nisi tražio duga života nego mudrosti i znanja kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te zakraljih, dajem ti mudrost i znanje. Ali ti dajem i bogatstva, blaga i slave kakve nije imao nijedan kralj što bješe prije tebe i kakve neće imati ni oni koji dođu poslije tebe.'"

I stvarno, u kasnijim poglavljima čitamo kako su drugi vladari dolazili vidjeti čudesna koja je Salomon izgradio, ali ponajviše su dolazili diviti se njegovoj mudrosti upravljanja. U 1. o Kraljevima 10,24 piše: "Sav je svijet želio vidjeti Salomona i čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce."

Što bismo rekli, kako je Salomon počeo? Bolje se ne može zamisliti! Međutim, zaboravio je da idealan početak ne znači da je zauvijek siguran od protunapada. Počeo se ženiti kćerima svojih političkih prijatelja, primjerice egipatskog faraona. I to mu se svidjelo, te je tako krenuo nizati žene, da ih je na kraju imao tisuću! Samo po sebi to je nešto ružno i nemoralno. Ali to je sa sobom donijelo i dodatne posljedice. Čitamo u 1. o Kraljevima 11,4: "I kada je Salomon ostario, njegove su mu žene okrenule srce prema drugim bogovima, i srce njegovo nije više potpuno pripadalo Jahvi kao što je pripadalo srce njegova oca Davida." I onda se nabraja kojim je sve bogovima sagradio hramove. Kad uđemo malo u povijest i arheološke dokaze, vidimo da je živa istina ono što Biblija kaže — da su obredi

tim bogovima bili sramota i gadost. Činili su ono što nije pristojno niti navesti. Na kraju je Salomon završio tako da mu je Bog, onaj isti Bog koji mu je dao mudrost, rekao da će mu oduzeti kraljevstvo. Ono što je počelo bajno i uz proslave, završilo je sramotom i porazom.

Ponekad i mi u svojem životu krenemo prerano slaviti. Možda nam krene neki predmet u školi i mi se oduševimo, ali zaboravimo da trebamo nastaviti ulagati trud u njega da bismo doista zadržali uspjeh u njemu. Možda nam krene prijateljstvo, i mislimo da se za njega više ne trebamo truditi, a onda se neugodno iznenadimo. Možda su to neke druge odluke. Krenemo ostavljati nešto za što znamo da je loše, ili uvoditi neke dobre navike, ali prerano slavimo i doživimo poraz. Kako izbjegići tu zamku? Mislim da nam ovdje može pomoći jedan redak koji je napisao upravo kralj Salomon u svojoj fazi mudrosti. Čitamo to u njegovim Izrekama 4,13: "Čvrsto se drži pouke, ne puštaj je, čuvaj je, jer ona ti je život."

Moguće je oduševiti se nekim dobrim stvarima koje čujemo, i čujemo ih toliko puno za redom — bilo u crkvi, od roditelja ili ih primjerice pročitamo u *Odjeku* — da mislimo da smo dobili dovoljno i da nam više ne treba. Ali

onda dođu neke nove okolnosti za koje nismo spremni, i dobijemo "glove" koje ne bismo dobili da smo spremno prihvaćali svaku pouku koju čujemo. Glavna pouka polufinala u kojima su se Englezi opekli 2018., a dvadeset godina prije toga i Hrvati, kao i glavna pouka Salomonovog pada, jest to da činjenica da smo imali iskustvo s Bogom i donijeli dobre odluke — ne znači da možemo pustiti "mozak na pašu", kao da je utakmica gotova.

Kršćanski život nije sprint, nego maraton, a za utrku na duge staze potrebno je imati dovoljno goriva. U duhovnom smislu, gorivo su duhovne pouke koje nam Bog šalje u životu. Sve na što nam Sveti Duh svrati pozornost, a što smo pročitali, čuli u crkvi ili drugdje, služi za to da nas usmjeri ili zadrži na pravom putu i sačuva od gubljenja utakmice. Iskoristimo i čvrsto se držimo svake dobre pouke koju čujemo u životu, posebno ako ona dolazi iz Biblije; jer će nam itekako trebati da izguramo "utakmicu" do kraja i pobijedimo.

SVJETSKI DAN MLADIH

HRVATSKA KONFERENCIJA

Lucija Bahtić

Dana 20. ožujka 2022., u sklopu Svjetskog dana mladih, mlađi Hrvatske konferencije su odlučili pomoći postradalim stanovnicima na području Banovine. Geslo ovogodišnjeg dana mladih bilo je "Voli zaboravljene", što je bio savršen poticaj za odlazak na Banovinu. Nakon početne pomoći sa svih strana, nakon potresa, sada je tamo prisutna samo nekolicina volontera koji pomažu unesrećenim i nažalost zaboravljenim stanovnicima.

Upravo zbog svih tih razloga mlađi su tog nedjeljnog jutra odlučno krenuli na put kako bi doprinijeli dobrobiti unesrećenih ljudi. Jedni su pomagali u radovima oko dovršetka kuća i drugih zgrada, kao primjerice završetak temelja kuće koja će uskoro biti postavljena, ili postavljanje oko stotinu metara ograde kako bi vrt jedne obitelji bio zaštićen od životinja. Drugi su pomagali oko radova na crkvenoj zgradi u Mlinogi, a ostatak skupina usredotočio se na komunikaciju s ljudima. Skupina mlađih sudjelovala je u aktivnostima izviđača koji djeluju pod pokroviteljstvom Humanitarne organizacije ADRA. Ostali su pripremali roštilj za stanovnike kontejnerskog naselja Mali dom, kao i volontere koji su se vratili nakon napornog i korisnog rada. U naselju smo također uredili jedan kontejner da služi svrsi dnevног boravka, kako bi stanovnici imali mjesto za druženje i razgovor.

Doista je nevjerojatno i predivno koliko nešto naoko malo može utjecati i unijeti promjenu u živote tih ljudi. Naš jedan dan tamo zasigurno je nekima uljepšao i cijeli tjedan. Slušajući isповijedi tih ljudi, shvatili smo koliko smo blagoslovљeni, ali i koliko je drugima potrebna naša pomoć. Većina nas odmahena sluša da trebamo pomagati drugima koji su u nevolji, te je sada bila odlična prilika da te iste riječi provedemo u djelu.

Teorija ima priliku postati praksom, praksom koja ima potencijala uroditи velikim plodovima za cijelu našu zajednicu. Jednu lijepu riječ ili djelo Bog može iskoristiti na nama nezamislive načine i tako utabati put tih ljudi k Njemu.

Kao što piše u 1. Ivanovoj 3,17: "A tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svojega u potrebi pa zatvori srce svoje pred njim — kako ljubav Božja ostaje u njemu?" Sada imamo priliku pomoći ljudima u potrebi i zaboravljenima! Hoćemo li se odazvati na taj poziv?

SVJETSKI DAN MLADIH

ZAGREB 2 U SPLITU

Petra Gojević

Svjetski dan mladih u Adventističkoj crkvi u svijetu ove je godine obilježen 19. ožujka 2022. U tom je povodu skupina mladih iz Zagreba odlučila provesti vikend u crkvi u Splitu. S mladima iz Splita proslavljali smo Boga tijekom bogoslužja, u zajedničkom druženju te u glavnoj aktivnosti: otvaranju novouređenog društvenog prostora. Crkva u Splitu je uredila prostor pod nazivom "Kruva i riči", koji su namijenili za kušanje zdrave hrane, mogućnost razgovora u ugodnom ozračju i razne druge aktivnosti.

Za otvorenje ovog prostora proveli smo subotu navečer u pripremanju palačinki, sokova i smutija, te razgovoru s građanima koji su nas odlučili posjetiti. Proveli smo vrijeme u ugodnom druženju i ukusnoj hrani. Gosti koji su došli bili su ugodno iznenađeni novim sadržajima koji se nude u njihovom gradu, a nama je bilo dragو što smo mogli poslužiti svojim bližnjima. Zahvalni smo Bogu što nam je omogućio da provedemo to vrijeme na korist ljudima u zajednici, i nadamo o se budućoj suradnji i novim projektima koji će se događati.

SVJETSKI DAN MLADIH

KRIŽEVCI

Lorena Latin

Ove godine odlučili smo pokušati ostaviti "dublji trag" Svjetskog dana mladih. Cilj nam je bio bliže doprijeti do ljudi te propovijedati Radosnu vijest, pa smo se odlučili za dijeljenje knjiga na štandu u središtu grada, i evangelizaciju nakon toga. Za Svjetski dan mladih u Križevcima, 1. i 2. travnja, izišli smo u grad i postavili štand s knjigama duhovnog i zdravstvenog sadržaja, kao i s nayanama evangelizacije koju pripremamo. Uz štand smo imali dva banera s temama evangelizacije, te "kolo sreće" na kojem su prolaznici imali priliku osvojiti privjesak, magnet ili bilježnicu Nakladničke kuće Znaci vremena.

Za subotu je najavljeni kiša, ali se Gospodin i za to pobrinuo te nam podario jutro bez kiše, tako da smo uspjeli obaviti sve planirano, iako u manjem opsegu, jer nas je vrijeme ipak ranije "otjerala" s trga. Podijelili smo

nekoliko knjiga te razgovarali s nekolicinom ljudi, podijelili pozivnice za evangelizaciju te tijekom tjedna zaličili plakate na oglasna mjesta. Govornici na evangelizaciji bili su pastor Neven Relić, koji je držao duhovne teme, te dr. med. Benjamin Vukalović, koji je iznosio zdravstvene i vrlo poučne teme.

U vremenu koje je ispred nas želja nam je još nekoliko puta izići u grad s literaturom koja nam je preostala i upriličiti još dodatnih aktivnosti koje bi mogle privući građane. Želimo biti na blagoslov društvenoj zajednici te biti Kristova oruđa preko kojih će On doći do duša gladnih i žednih spasenja i istine. Osim spomenutih aktivnosti u Križevcima, pred nama je i posjet riječkoj crkvi u svibnju, što će također biti dio našeg projekta za GYD.

Što vam OSOBE koje su POKUŠALE SAMOUBOJSTVO žele PORUČITI

Prvo iskustvo

Ja sam preživjela: Claire Mason

Claire Mason rođena je s ozbiljnom autoimunom bolesti koja je dovela do dijagnoze još nekoliko stanja, koja su joj promijenila život u njezinim ranim godinama života — uključujući i dijabetes tipa 1 i multiplu sklerozu. No, unatoč takvim zdravstvenim problemima, Claire je mogla uživati u razmjerno uobičajenom odrastanju. Do svojih srednjih dvadesetih godina započela je obećavajuću karijeru u području prava, a iz hobija je trčala ultramaratone.

A onda je, u dobi od dvadeset i šest godina, dobila još jednu dijagnozu: otkazivanje bubrega u trećoj fazi. Ako je budućnost prije izgledala mogućom, sada je sve izbljedilo. Claire se morala odreći trčanja, a s dijalizom je u perspektivi izgledalo kako će posao s punim radnim vremenom također biti nemoguć. Suočavala se sa sve većim invaliditetom i ovisnošću o drugima. A bila je sama. Njezin mladić ju je ostavio nakon što su ga preplavile poteškoće s njezinim zdravstvenim stanjem, uz izgovor: "Nitko se ne želi sve vrijeme nositi s tvojom bolešću."

Claire je počela kovati planove da se predozira. "Prijetnja da će se morati suočiti s budućnošću s invaliditetom, neželjena i sasvim sama, dovela me je do zaključka kako nemam niti jedan drugi izbor", svjedoči ona.

Ali iste te večeri dok si je Claire namjeravala oduzeti život, njezino se zdravstveno stanje naglo pogoršalo i završila je u bolnici prije nego što je dobila priliku za pokušaj predoziranja. Medicinska sestra je shvatila da Claire nije duševno stabilna te je poduzela potrebne mjere. Kao posljedica, Claire je upućena na terapiju kako bi se naučila nositi s emocionalnim i psihičkim izazovima u vezi sa svojim stanjem, te se povezala s mrežom drugih pojedinaca koji su također proživiljivali otkazivanje bubrega.

To uključivanje u terapiju bilo je vrlo bitno. Vidjevši kako se drugi nose s otkazivanjem bubrega, te kako i dalje napreduju u životu, dalo joj je drukčiju perspektivu na njezinu bolest. U međuvremenu je bila dirnuta količinom ljudi koji su trošili svoje snage kako bi se skrbili za nju, i njihova uključenost joj je dala novi smisao i svrhu.

"Zbog svih tih ljudi koji su uložili trud zbog mene, osjećam da se moram iskupiti", kaže ona.

Danas je Claire upraviteljica ureda pravne tvrtke Joseph Farzam, s multimilijunskim poslovanjem. Ona zna da će se kvaliteta njezinog života

s vremenom smanjivati, kao posljedica njezinih zdravstvenih stanja. Ona je snažno svjesna neizbjegnosti smrti, ali više nema želju skončati svoj život prije vremena.

“Mislim da bi bilo dvolično od mene kad bih rekla: ‘Bit će bolje’”, kaže Claire. “Možda neće.” Ali ona nalazi utjehu u spoznaji da se stvari mijenjaju i da, koliko god sada bilo loše, neće biti jednako loše sutra. Što je još važnije, ona je uvidjela kako se njezina sposobnost suočavanja s neizbjegnim razvija. “Neizbjegnost kronične bolesti je to što se ona zasigurno pogoršava”, kaže ona. “Ali ja postajem jača.”

Drugo iskustvo

Ja sam preživjela: Ann Taylor

Rani život Ann Taylor bio je sretan. Odrasla je u domu punom ljubavi, s roditeljima koji su joj bili podrška. Imala je prijatelje i bila je uspješna u školi. Nakon što se udala, dobila je dva sina i život joj se činio dobrim.

U njezinim srednjim četrdesetim godinama Ann je pogodila katastrofa. U razdoblju od samo godinu i pol preminula su joj oba roditelja, a muž ju je ostavio. Preplavljeni osjećajima, zapala je u duboku depresiju i osjećaj straha. Iako nikada prije nije pomicala na samoubojstvo, jedne večeri 2009. godine, kratko nakon što ju je suprug napustio, Ann se spontano pokušala predozirati. Slučajno je naišao njezin prijatelj kako bi provjerio je li dobro, i hitno ju je odveo u bolnicu. Tijekom sljedećih nekoliko godina Ann si je pokušala još tri puta oduzeti život. Jedan od ta tri puta bio je toliko ozbiljan da je završila u trodnevnoj komi.

Prekretnica se dogodila 2013. godine, kad se Ann pridružila skupini podrške za preživjele žrtve pokušaja samoubojstva. Nakon što je sudjelovala u radu skupine više od godinu dana, zamolili su je da postane vršnjačka voditeljica. Ta je uloga značila toliku nagradu za nju da je 2015. godine odlučila načiniti korak dalje i postati krizni savjetnik na telefonskoj liniji za prevenciju samoubojstava.

“Ja mogu upotrijebiti vlastita iskustva, ma kako odvratna ona bila, kako bih pomogla drugima koji se osjećaju jednako tako”, kaže Ann. “Koliko god se ja mučila, mislim da imam mnogo toga za pružiti ljudima koji imaju suicidalne nakane.”

Danas se Ann i dalje bori sa snažnim suicidalnim mislima, ali naučila je živjeti s njima. Ona izbjegava riskantne okolnosti: nema alkohola niti lijekova u kući i ne smije predugo biti sama. Naučila je prepoznati vlastito stanje uma i potražiti pomoć.

“I dalje se nađem u riziku, ali sada sam mnogo svjesnija različitih osjećaja koje imam, i mislim da sam malo bolja u nošenju s tim izazovima. Kad se uplašim, mogu potražiti pomoć psihologa”, kaže Ann.

Onima koji se osjećaju suicidalno, Annina poruka je da postoji pomoć, bilo u obliku zdravstvenih profesionalaca, nacionalnih pozivnih centara (Hrabri telefon, Plavi telefon i slično), ili skupine podrške unutar crkve. A za one trenutke u kojima ništa od toga nije dovoljno i želja za okončanjem svega je preplavljujuća, ona ohrabruje da izdrže barem još jednu noć.

“Naše emocije se neprestano mijenjaju i ono što sada osjećamo može biti sasvim drukčije od onoga što ćemo osjećati sljedeći sat”, kaže ona. “Večeras se sve možda čini izgubljenim, no postoji velika mogućnost da se sutra ujutro, kad se probudiš — više nećeš osjećati tako.”

Izuor: Adventistički časopis Vibrant Life

Odjek [7]

Ruben Zečević

SUSRET STUDENATA S PODRUČJA JADRANSKE UNIJE U MARUŠEVCU

Psihologija smisla u svijetu besmisla" bila je misao vodilja susreta studenata iz Jadranske unije konferencija, koji se dogodio 8. travnja 2022. godine u Maruševcu, pod vodstvom Ane Džuver, Antona Mateja Lukšića i glavnog govornika Nemanje Boričića. Voditelji su odradili velik posao — od smještaja, hrane, programa, literature te odabira govornika kojega mnogi mladi iz Hrvatske gledaju i prate na društvenim mrežama.

Ovaj studentski susret bio nam je pravi blagoslov, jer smo dobili odgovore na svoja osobna pitanja; dobili smo priliku upoznati bolje same sebe, a ujedno i priliku za osobni duhovni napredak. Na tom susretu su me se najviše dojmila predavanja i osobna iskustva govornika Boričića, kao i humanitarni rad u Krapini.

Susret mladih je trajao tri dana, od petka do nedjelje, i na tom smo događaju sudjelovali u različitim duhovnim i društvenim aktivnostima. Od duhovnih aktivnosti bila su tu predavanja i radionice u kojima smo svi mogli sudjelovati. U subotu navečer smo odigrali nekoliko sportskih igara u

obližnjoj sportskoj dvorani, dok je večer kasnije protekla u ugodnom druženju i društvenim igrama.

U nedjelju je većina nas sudjelovala u volonterskom radu pod vodstvom ADRA-e u Krapini. Tamo smo, u zgradu u kojoj je dosad djelovala naša crkva, pripremali prostorije za smještaj prognanika iz Ukrajine. Bilo je tu raznih poslova: rad i uređivanje dvorišta, nošenje namještaja, skidanje parketa, čišćenja zidova i još mnogo toga.

Na svim sudionicima se mogao vidjeti osmijeh od uha do uha, jer smo bili sretni što smo pripomogli našoj braći i sestrama u nevolji, radeći dobro djelo. Nikome nije bilo ništa teško, već naprotiv, u slozi smo brzo rješili sve što je trebalo, a dodatno smo se zbližili s novostečenim prijateljima te ostvarili kontakte. Nakon radne akcije imali smo ručak kojim smo zaokružili naš susret i druženje. Nadam se da će biti još puno takvih događaja namijenjenih studentima — puno prilika za svjedočenje i pomoći potrebitima. Do tada, Božji blagoslov svima!

NOGOMETNI TURNIR

Leon Đurin

Nakon skoro tri godine koje su prošle bez nogometnih natjecanja, zbog sigurnosnih mjera, napokon se i to dogodilo! Dana 13. ožujka 2022. održano je nogometno natjecanje u dvorani Osnovne škole Cestica nedaleko Maruševca. Glavni organizatori turnira su Filip i Leon Đurin, uz pomoć Kršćanske adventističke crkve i Srednje škole s pravom javnosti u Maruševcu. Na turniru je prisustvovalo devet momčadi: osam iz Hrvatske te jedna iz Slovenije. Turnir je prošao uz obilje dobre igre, golova i radosti, ali ono najvažnije je da se igralo fer te da su svi pokazali kako se itekako može igrati bez svađa i incidenata. Nagradu za prvo mjesto zaslужeno je osvojila momčad Veterani, koja je u završnici pobijedila AFC Krško. Treće mjesto je osvojila momčad Jorgovani. Uvjeren sam da je natjecanje prošlo u jakom dobrom okruženju i druženju, ali i dobroj igri. Važno je da smo pokazali da je uz igru bitno zajedništvo te da iza svega toga stoji naš Isus, koji nam je podario talente da se jedno takvo natjecanje održi na takav način. Posebna zahvala Borisu Brkiću, koji je sa svojim timom cijeli turnir snimao, tako

da imate mogućnost pogledati igre na njegovom youtube kanalu. Nadamo se da ćemo imati priliku ponovno se družiti na nekom takvom događaju, ako ne prije, onda sljedeće godine. Do sljedećeg nogometnog natjecanja!

